6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 28n DECEMBER 1889 N° 313

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
64, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De Republiek Brazilie.

Er was gezegd: Wanneer Frankrijk de verjaardag der Revolutie viert zal Brazilië een Republiek zijn. En door de republikeinsch gezinde Raadsheeren van Rio de Janeiro was vóór een paar maanden besloten, dat het eeuwfeest der Fransche revolutie de beste gelegenheid was om de republiek uit te roepen.

Het is thans zeker, dat de laatste monarchie in Amerika gevallen is, en wel onder omstandigheden, die weinig of geen hoop laten op een restauratie. De bevolking bleef onverschillig; het leger — in Brazilië uit niet veel meer bestaande dan het garnizoen der hoofdstad — was voor de republiek gewonnen. De partij der gewezen slavenhouders en der ontevreden officieren schijnt den doorslag gegeven te hebben.

Men heeft keizer Pedro II niet gefusileerd, zooals wijlen keizer Maximiliaan van Mexico; men heeft hem — wat voor een dynastie en voor het monarchale beginsel veel erger is — beleefd medegedeeld dat zijn regeering een einde had genomen, en hem vervolgens naar een stoomschip geleid, dat tot vertrek naar Europa gereed lag, zonder dat één hand te zijner verdediging is opgeheven of eenig protest van monarchale zijde vernomen werd.

De onttroonde Don Pedro II droeg sinds zijn vijfde jaar den keizerstitel. Zijn kindsheid was getuige geweest van hevige beroeringen, die het gevolg waren van het uitroepen der onafhankelijkheid van Brazilië, waarvan zijn vader, zoon van Joannes VI, koning van Portugal, de eerste keizer was. Uitgeput van het worstelen tegen de macht eener tegenpartij, die immer aanwies, deed Pedro I den 7 April 1831 afstand van zijn troon ten gunste van zijn zoon, die ter nauwernood vijf jaren telde. Deze werd onder voogdijschap gesteld van Andrada Sylva, oud-leider der volkspartij en sinds 1823 in ballingschap. Maar Andrada kwam der nieuwe volkspartij weldra verdacht voor en het liep zoo hoog, dat hij in 1833 van zijn waardigheid ontzet en door de gewapende macht uit het keizerlijk paleis werd gedrongen.

Den 18 Juli 1841 zette Don Pedro II, vóór zijn tijd meerderjarig verklaard, zich de keizerskroon op het hoofd. Op dat tijdstip waren er in verschillende provinciën onlusten uitgebroken, ten gevolge van de ontbinding der Kamers. Generaal Caxias herstelde de orde in de provincie San Paulo; maar het vuur van den opstand liep voort tot het land van Minas Geraes, waar de senator José Feliciano met zes duizend oproerlingen stand hield. Eindelijk behaalde Caxias in 1842 een beslissende overwinning, waardoor Brazilië als monarchie gered en de macht der voorstanders eener verbonden republiek werd vernietigd.

Sinds dat jaar regeerde Pedro II in vrede en deed loffelijke pogingen ter uitbreiding van den handel in Brazilië en het vermeerderen van zijn invloed op de andere staten van Zuid-Amerika.

Hij was een onder alle opzichten uiterst welwillend en goedhartig man, steeds bereid voor de belangen van zijn Land en van zijn onderdanen te doen wat in zijn vermogen was. Hij was geleerd als maar weinig Vorsten; hij was buitengewoon „verlicht", zeide men, en volstrekt niet behept met de traditioneele vooroordeelen der meeste Vorsten van Europa.

De zucht naar steeds meerdere geleerdheid, verlichting en vrijheid van oordeelen dreef hem dan ook tot het doen van zeer langdurige reizen door Europa, terwijl zich in zijn eigen Staten, in Brazilië, zonder dat hem veel daarvan ter oore kwam, een republikeinsche partij vormde, welke zóózeer in krachten toenam, dat het haar thans weinig of geen moeite gekost heeft, den keizerlijken troon omver te stooten.

De onmogelijkheid, dat hij, Pedro II, die zijn onderdanen steeds zóó zacht en „humaan" behandeld had, die met hen als zijns gelijken had omgegaan, die geen eerbiedsbetoon, geen groet zelfs op de openbare straat van hen gevorderd had, die zich steeds met een getrouwheid, welke schier tot angstvalligheid overging, had vastgehouden aan een Grondwet, die aan den Monarch slechts de schaduw van gezag overliet, — dat *hij* als despoot uit zijn Land zou verdreven worden, zal wel nooit in ernst door hem zijn aangenomen.

Wat hij echter met het oog op zich zelven voor ongebeurlijk hield, werd door hem in beginsel volkomen gebillijkt.

„Laat men morgen in Brazilië de Republiek uitroepen," zeide hij tot Victor Hugo, „en mij tot president benoemen, en ik zal tevreden zijn."

De Republiek is thans uitgeroepen, maar men heeft Don Pedro het presidentschap ervan niet opgedragen.

„Zoodra men ons laat blijken, dat men ons hier moede is, zullen wij vertrekken," — zijn woorden, die aan 's Keizers schoonzoon, den graaf van Eu, worden toegeschreven.

Men is thans een schrede verder gegaan dan de graaf voor een schier onmogelijk geval in een verre toekomst veronderstellen wilde.

Waar de monarchale beginselen zóó worden gehuldigd, waar zóó het gezag hoog wordt gehouden als in Brazilië, daar is het niet te verwonderen dat een Keizerhuis valt. Een monarch die in zijn land een democraat is en daarbuiten voor een republikein doorgaat, werpt zelf zijn eigen troon omver, al zetelde hij er ook meer dan vijftig jaren. Daarom is Don Pedro zelve van zijn verdrijving de hoofdschuldige.

Daar hebben andere omstandigheden evenzeer toe bijgedragen. De verbittering der gewezen slavenhouders de lage soldij die het leger werd uitgekeerd, het uitbreiden van het aantal kiezers — dat alles heeft medegewerkt om aan de laatste monarchie in Zuid-Amerika den genadeslag toe te brengen en de banier der vrijheid (?) te doen wapperen in alle staten van het uitgestrekt Brazilië.

Of men den Braziliërs geluk mag wenschen met hun verandering? Fonseca, de nieuwe president, heeft overeenkomst met generaal Boulanger. Hij wordt genoemd: een gelukkig soldaat. Dat is een slecht voorteeken. Wellicht gaat Brazilië een tijd van groote beroeringen te gemoet en is misschien een burgeroorlog de eerste vrucht van deze revolutie.

RENAN OVER HET WERELDLIJK GEZAG.

In een *interview* door een correspondent van *The Standard* liet Renan zich aldus uit over den toestand van den Paus:

De belangen van het Pausdom, zooals deze te Rome worden opgevat, laten Leo XIII slechts weinig keuze. Hij moet het herstel van de wereldlijke macht niet slechts eischen als een recht, maar als een prerogatief, dat hem onontbeerlijk is voor de volle uitoefening van zijn geestelijk gezag. De Paus zou nooit onderdaan van den koning van Italië kunnen worden, en daarom moet hij óf de vrijwillige gevangene van het Vaticaan blijven, óf Italië verlaten.

De Paus, zoo meent Renan, kan nog lang volharden in zijn tegenwoordige gedragslijn, dat is de gevangene van het Vaticaan blijven, maar daar men zeker is, dat hij zelfs geen schaduw van zijn vroeger wereldlijk gezag kan krijgen zoo lang de eenheid van Italië gehandhaafd blijft, schijnt zijn vertrek uit Rome onvermijdelijk.

Ondertusschen, zoo vervolgde Renan, is het waarschijnlijk, dat het *status quo* zoo lang mogelijk gehandhaafd blijft, want de kardina-

FEUILLETON.

ROEMAN HOMBER I ROEMAN MUHE.

UN RELATO DI PASCU

II

Den taverna "Gouden Hert."

(*Siguimentoe.*)

E sala espaciosa tabata bastante solitaria i solamente un Senjor, no un visitador ordinario, si nos huzgá pa su presencia i su maleta, ma un agente viahero tabata divertí su mes saboreando un koppi di koffi cayente coe su bischochonan, k'él a trecé fo di "su cas."

— "¿ I kiko Senjorita lo gasta awor? un koppi di koffi?"

— "O, nó, Leo; aki mi no ta bebe koffi," Agnés a respondéle.

— "¿ Un glas di madera, di oporto, algo di caínta curpa?"

— "Un glas di madera anto," Agnés a resolvé.

Na es mes momento koe Leo a drai p'é encargá Janus algo, e digna consorte dje tavernero a presentá. Él tabata un ayudante di su esposo. Mitar ama di casa, mitar aldeana di nacimiento, él tabata sabi perfectamente com trata k'e hendenan di comunidad i él a apropia su mes també un trato más decente, afin di atendé na hendenan di otra categoría. E por a enganchá i desenganchá un cabai, él tabata conocé precio corriente di hooi, etc., etc., él tabatin e brillo pa nengá di bendé licor coe un hende koe ta *visiblemente borrachi* ó di *ponéle porta afó* si tabata necesario i él a inspirá su criarnan mes tanto respeto manera e hendenan decente tabata dispenséle.

—"¿ Ta kiko Janus ta bai haci awor?" Leo a puntrá mirando e porta-cochera habrí. "El ta bai desenganchéle por cierto. Dispensa mi, Agnés........"

E senjorita a bisá si coe un ligera inclinación di cabez i mientras e consorte di Janus a trece dos glas di oporto, Leo a coeri saif p'é bai bisá e tavernero di doena e cabai algo di comé noema sin haci nada más. Una vez den stal, ya no tabata asina fácil pa Leo di salbá su curpa fó di Janus, gran conversador, principalmente pa motiboe k'él a toema pa un ofensa, koe ahora poco Leo a tribi yamá e cabai asmático (como si fuera no tabata su propiedad). Naturalmente él a gaba promer e magnífico harnas — narria i cabai esainan él a yegá di mira nan repetidas veces — ma volviendo inmediatamente riba su tema, él a grita coe indignación, tirando coeminda p'e cabai:

— "Ta un rato, Senjor, bo a papia di asmático i mi ta bisa no del todo asmático. K'e bestia ta fo di su rosea, esai lo mi no nengá, ma él tin un pecho tan ancho manera bo por deseá. Lo ta un berguenza insoportable i un picar imperdonable, si bo cabai tabata asmático. Bo ta paga un famoso prijs pa un bon bestia, mi ta soponé i mi ta bisa també; cada cos segun su valor."

— "Sí, sí, bo sabi masjá bon," Leopold dici sonriendo i él a sali coeri fo dje stal, p,é bolbe bai cerca su roeman.

—"Mira aki, Senjor," Janus a gritá siguiendo su honorable favorecedor "mirá akí," i na mes tempoe el a habri un porta i esai a haci koe Leo no por a larga di mira pa trás. "Mira akí, Senjor, es aki ta un curiosidad."

— "E cabainan camnadó," Leo dici coe indiferencia, mientras él kier a sigui bai.

— "Nó, ainda bo no a miréle," Janus implacable a grita: "ta un curiosidad. ta hustamente un cos pa bo! ¿ Bo conocé Senjor Ritsema ?"

Leopold a respondéle sí coe cabez i involuntariaments él á siguiéle.

—"Para lo bo mira, Senjor, ki un bonita bestia Senjor Ritsema a manda dia huebes pasá bin cuida cerca mi. ¡ Un perla........!"

Esclamando asina Janus a keda para ketoe i coe un ademan solemne él dicí pa di cuater bé; "Mira akí, Senjor."

Tabata un hermoso cabai bayo pará meimei di dos diamante koe Janus tabata cuidá pa un pagamentoe crecido.

E bestia tabata realmente un magnífico animal y muy capaz di hortá un corazón menos sensible koe di Janus. Sin embargo parcé k'e "animal hermoso" no tabata mucho honrá k'e vista; él a larga su dos oreanan ta cológá, mientras coe di puro miedo éi no por a para ketoe un momento.

— "Un magnífico bayo," Leopold dici, afin di contentá Janus i despues él a drai p' é bai.

— "Ta un cos fini, Senjor," Janus a continuá; "si bo kier lo mi ponélé camná; rara vez lo bo a mira un cos asina, esai mi ta sigur,"

— "Mi ta gradicí bo, Janus; mi no tin tempoe, mi no por larga mi roeman spera tantoe riba mi."

— "Ta lastima, Senjor, koe bo no tin tempoe, Bo cabainan ta camná bonita mi mester confesa verdad, ma asina manera........"

— "Ta muchoe bon; den siman lo mi bolbé," Leo a respondé i él a kita bai.

len moeten begrijpen dat het vertrek van den Paus het sein zou zijn voor den val van het Pausdom in zijn ouden vorm en voor een scheuring in de katholieke Kerk.

Italië zou zeker niet lang de gedachte kunnen verdragen, zich aan het gezag van een in het buitenland zetelenden Paus te moeten onderwerpen, en vroeg of laat tot de verkiezing van een italiaanschen Paus overgaan. De katholieke Kerk zou dan twee hoofden hebben, en niets zou verhinderen, dat dan later alle katholieke Landen zich een eigen Paus kiezen; in elk geval, de Kerk zou door een diepe kloof verdeeld zijn.

Tot zoover Renan.— Merkwaardig is het, uit den mond van dezen vijand der Kerk te vernemen dat de Paus „het herstel van zijn wereldlijke macht moet blijven eischen niet slechts als een recht, maar als een prerogatief, dat hem onontbeerlijk is voor de volle uitoefening van zijn geestelijk gezag." Men weet dat door den Paus zelven en met hem door alle ware Katholieken, niet anders beweerd wordt.

Maar Italië *zal* niet toegeven, en de val van de wereldlijke macht van den Paus zal door den val van zijn geestelijke macht en den ondergang der Kerk gevolgd worden.... De Katholieken weten wat zij van deze en soortgelijke voorspellingen te gelooven hebben. De wereldlijke macht is onontbeerlijk voor het Pausdom, zegt Renan: het heeft die verloren, en daarom zal het ten gronde gaan. De Katholiek daarentegen zegt: De wereldlijke macht is onontbeerlijk voor het Pausdom; daarom zal het in die macht, welke het verloren heeft, iets vroeger of later hersteld worden. Hoe en wanneer is het geheim der Voorzienigheid.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Van bevoegde zijde is aan de Redaktie van den *Amigoe di Curaçao* medegedeeld, dat er op het eiland Bonaire een onderzoek ingesteld is naar de wanordelijkheden, waarover een onzer geachte Lezers, zich in een „ingezonden stuk," voorkomende in N° 310 dezer Courant, heeft beklaagd.

Uit dat onderzoek is gebleken, dat er, een paar weken vóór dat bedoeld „ingezonden stuk" in den „Amigoe" verscheen, eenige avonden achter elkander tamboer was gedanst in het dorp Kralendijk aldaar. Op de eerste aanmaning moet die luidruchtige onzedelijkheid opgehouden hebben.

Berichten bij onzen geachten Inzender ingewonnen melden ons:

1° dat zijn stuk inderdaad eerst veertien dagen na de afzending in den „Amigoe" verschéen (1), zoodat, wat vóór die veertien dagen waar was, mogelijk na die veertien dagen geen waarheid meer zou blijken.

2° dat het *eenige avonden*, waarvan hierboven wordt gesproken, zeer rekbaar is en wellicht niet verschilt van het *„sinds twee weken"* waarvan de Inzender spreekt.

3° Dat, daargelaten het onvruchtbaar dispuut over een maal meer of minder, het hoofddoel, dat Inzender beoogde, toen hij langs dezen weg de aandacht van het Bestuur op genoemde wanordelijkheden wilde doen vestigen, reeds vóór dat zijn schrijven het Bestuur ter oore kwam bereikt was: en hij daarom

4° naar aanleiding van het verbieden van dezen tamboerdans zijn dank betuigt aan het Bestuur, dat daardoor alweder getoond heeft voort te gaan met wat het steeds deed: weren al wat de zedelijkheid krenken kan.

(1) De schuld hiervan ligt aan den geachten Inzender zelven, die zich niet rechtstreeks tot de Redaktie van den „Amigoe" maar door een tasschenpersoon tot haar wendde, waardoor de plaatsing waarschijnlijk vertraagd werd. Donderdag 5 Dec. bij de Redaktie ontvangen stond het „ingezonden stuk" Zaterdag 7 Dec. in den „Amigoe." (*Red.*)

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 1e kwartaal 1890 van den 1en. t/m den 10n. Januari a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van 't nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

Aan belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat gedurende het jaar 1890 het IJkkantoor alhier geopend zal zijn in Januari, Februari en Maart, op Maandag, Dinsdag en Woensdag van 's morgens 8 tot 's middags 12 uur en 's namiddags van 2 tot 4 uur en van af 1°. April op Maandag en Dinsdag van 's morgens 8 tot 's middags 12 uur.

Het merk van goedkeuring te bezigen gedurende het dienstjaar 1890 zal zijn de letter "P."

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Joseph Bohrer, Henry Caundre, Hemestira Calista, P. D., Maria Davlaa, Eduardo Danies, John Edwards, Petronilia Filiber, Bautista Ohoo de Guzman, J. N. de Groot, E. Mac Gregor, Jacobo Henriquez, Nene Henriquez, Julia de B. Henriquez, Augusto Kristen, Dolfina Lopez, Jacob M. Lopez, Francisco P. Lagonell, Salomon L. Maduro, Betsy Vaz de Maduro, François Oderbergh, J. Owen, R. D. M. Pinedo, H. G. Raymes 2, José M^a. Rivas, Carolina Schonowolf.

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan Sebera Herera.

NEDERLAND.

— Burger Domela Nieuwenhuis zou, naar aan het *D. v. Ned.* gemeld wordt, wegens voortdurende ongesteldheid (?) zijn ontslag nemen als lid der Tweede Kamer.

Wij weten niet of het bericht waarheid bevat, maar verwonderen zou het ons volstrekt niet. Zoo ergens, dan is zeker de revolutieman onder de hoogst achtbare en bezadigde leden der Tweede Kamer niet op zijn plaats.

—Het Indische begrootingsdebat is nog niet begonnen en reeds is minister Keuchenius zijn portefeuille kwijt geweest. Hij verloor haar dezer dagen, van zijn departement naar zijn woning rijdende.

Een eerlijke vinder, wiens eerzucht niet zeer sterk scheen, bracht haar naar het politiebureau, waar Keuchenius haar weldra in eigen persoon kwam opeischen.

Zoo bleek dus, dat de minister van Koloniën nog weinig lust heeft zijn portefeuille prijs te geven.

Aan het departement van binnenlandsche zaken heerscht in den laatsten tijd groote drukte wegens de voorbereidende maatregelen voor de a. s. zevende algemeene tienjaarlijksche volkstelling. In honderden pakketten wordt het benoodigde materieel telkaarten, verzamelkaarten, registers voor de volkstellers enz., aan de commissarissen des Konings gezonden voor de provinciale bureaux van statistiek, die op hunne beurt aan de gemeentebesturen het voor ieder benoodigd materieel doen toekomen. Men zal zich een kleine voorstelling van den omvang van het werk kunnen maken, als men weet, dat aan de landsdrukkerij o. a. moesten worden gedrukt pl. m. 4½ millioen telkaarten voor mannen en vrouwen, ruim 200,000 telkaarten voor tijdelijk aanwezige mannen en vrouwen, 900,000 verzamelkaarten voor hoofden van gezinnen, 70,000 kaarten voor afzonderlijk levende personen (voor iedere soort op een anders gekleurde papiersoort gedrukt), 65,000 ontvangbewijzen voor schippers, 40,000 vellen voor de registers met instructie voor de volkstelling, enz.

De telkaarten met de daarbij behoorende verzamelkaarten moeten tusschen 26 Dec. en 1 Jan. aan de ingezetenen bezorgd en vóór 10 Jan. teruggehaald zijn. Aan de besturen van gebouwen, gestichten of schepen, van welker bevolking afzonderlijke registers worden gehouden, bedoeld in het Kon. besluit van 27 Juli 1877 (*Staatsblad* no. 142), worden afzonderlijke biljetten ter invulling gezonden vóór 10 Dec.

Zoodra de tel- en verzamelkaarten bij de gemeentebesturen zijn terugontvangen, worden zij van hunnentwege terstond nagezien en met den inhoud der bevolkingsregisters vergeleken. Daarna worden zij uiterlijk op 1 Mei bij gesloten pakketten, in overeenstemming met de wijken, afdeelingen, dorpen, gehuchten of buurtschappen der gemeenten, aan de commissarissen des Konings gezonden voor de verdere bewerking aan de bureaux van statistiek, volgens nader door den minister van binnenlandsche zaken vast te stellen voorschriften.

Met de hoofdleiding der werkzaamheden is belast de heer A. F. baron van Lynden, referendaris, chef van de afdeeling Medische Politie aan het departement van binnenlandsche zaken.

BUITENLAND.

Italie. — Een zeer gewichtige handleiding voor den Katholiek in deze dagen van maatschappelijke beroering staat ons te wachten. Zij zal komen van eene zijde, welker gezag door niemand kan ontkend worden en ook door niemand wordt ontkend, zelfs niet onder hare tegenstanders. Z. H. de Paus zal nl. binnenkort eene nieuwe encycliek uitvaardigen over de plichten van den Katholiek. Zoo meldt de *Courrier de Bruxelles*, van 26 Nov. die erbij voegt, dat de H. Vader de aanstaande verschijning van dit document aan een Franschen bisschop heeft medegedeeld ter gelegenheid eener audiëntie, aan dezen prelaat verleend. Volgens den Romeinschen berichtgever van den *Univers* zou dit stuk, voor welke de uitvaardiging der encycliek over de sociale quaestie voor onbepaalden tijd wordt uitgesteld, in de eerste dagen van de volgende maand, waarschijnlijk op het feest der Onbevlekte Ontvangenis, verschijnen en voornamelijk op de leer van den H. Thomas gegrond zijn.

Ongetwijfeld zal deze stem van den op staatkundig gebied bewonderenswaardig scherpzienden Paus overal weerklank vinden en eenheid brengen in de actie der Katholieken, waar nog verschil bestaat. In aansluiting met de encycliek over de menschelijke vrijheid, vooral over de Christelijke inrichting der Staten en niet het minst met de onlangs tot de Fransche werklieden gehouden toespraak over de sociale quaestie, zal die encycliek een program vormen, waarnaar de gansche Katholieke wereld zich richten zal en een richtsnoer vinden, waar thans nog weifelingen mochten bestaan.

— Het Parlement is door den koning geopend met eene rede, waarin hij o. a. zegt: "Alle Italianen zullen met mij deelen in het gevoel van trots bij het feit, dat de eenheid en de vrijheid van Italië zich hebben gevestigd op zulk een hechten grondslag, dat hinderlagen noch gevaren meer zijn te duchten."

Na herinnerd te hebben dat de kieshervorming is tot stand gekomen, kondigt hij verschillende wetsontwerpen aan, als tot: hervorming der instellingen van weldadigheid, bescherming van het leven der werklieden, verbetering van het lot der onderwijzers, gelijkvormigheid van het lager onderwijs, vereenvoudiging en bezuiniging in het algemeen beheer.

De koning zegt verder, dat Italië eene crisis heeft doorstaan, waaronder landbouw en koophandel gedurende jaren hebben geleden; en opdat deze zich nu volkomen kunnen herstellen, zal de regeering thans geen nieuwe belastingen voordragen.

Zoodra echter het evenwicht op

Janus a keda para ainda un momentó yen di admiración, como si fuera él kier a implora perdon dje cabai riba indiferencia di Leo.

Entretanto Agnés tabata busca di mira ta na oenda Leo a kedá, te koe porfin su bista a caï riba un muchá homber chiquitoe k' a bin para ta loer na porta dje stal. Indudablemente lo ta e sonido puro di campanitanan dje harnas ruso a yamá su atención, i e pobercito mirando tantoe obheto bonitoe asina lo a loebida seguramente toer e necesidad-i privaciònnan, koe un muchá mal bistí i stoma basji mester a sintí den nn invierno tan cruel i tan sin piedad. El a tapá su boca coe su mannan corrá i hinchá di frio, solamente, su wowonan hanchoe habrí parcé no por a saciá na presencia di tanta boniteza.

—"¿ Ta jioe di kende e pobercita criatura ayí ta?," Agnés yena di compasión a puntra e aldeana-cantinera;

—"¿ Esai?" i na mes momento él a tira un bista pa fo, "esai ta un muchá biba cualké camina por ayí. Toer dia bo por miréle aki bandá. Bo corazón por kibra si bo considerá com semehante jioenan ta bisti den un tempoe asina riguroso."

—"¿ L' é por tin hamber?" Agnés a bolbé puntra.

—"Ta mui probable, mi Senjorita: generalmente muchanan semper tin hamber. Dj'esai mi tin experiencia di mi mes jioenan."

—"Doenéle anto algo di comé," Agnés a suplicá.

—"O, coe mil amor, mi Senjorita," e mama k' a gana experiencia coe su mes jioenan, a respondé. El a sali p'é bai cohé e muchá chiquitoe trecé den coesjina, i hustamente ora Agnés tabata bai su tras, Leo a bolbe i él soponiendo koe ta di impaciencia su roeman tabata bai sali, él a pidiéle dispensa pa su ausencia larga e indecorosa.

—"Ai, Leo, mi no tabata impaciente ma mi a mirá un muchá chiquitoe...."

—"¿ Un muchá chiquitoe?" Leo a puntrá mirando pa fo. "O, sigur él a bai caba. Parcé nos no ta haya nada di bebé. Si Janus coeminsá papiá di su favoritonan, anto él no ta stop asina liñé."

—"E pobercito muchá," Agnés dici yen di compasión; él tabatin asina frio i él tabata tan mal bistí."

—"Ahan, Leopold a respondé coe indiferencia, pa bisa algo noema...

—"¿ Bo no tin lástima di asina un muchá, Leo?"

—"Según i conforme; un muchá asina ta naturalmente digno di conmiseración, ma por lo demás......"

—"¿ Kiko?"

—"Tendé un cos, Agnés, bosonan semper kier mehorá suerte di pobernan coe obranan di caridad, sea di un manera posible ó imposible. Ma si di cien limosna bo doena un pober noventa i nuebe, ainda él no ta satisfecho; al contrario bo ta sofocá den djéle e estímulo pa elevá e mes moralmente. E muchá ayí ta víctima di su tata i su mama, koe en mala ora a ponéle na mundo."

—"¡ Foei, Leopold, foei," Agnés a grita conmovida.

—"Mui probable su tata ta un boeraché koe ta malgastá den sjapnan e placa, koe mester cubri necesidadnan di su familia. E mama visiblemente lo no tin muchoe conocemento di amor materno, sino lo él no ta largá un muchá asina ta camná aki ayá, obligando otro hende di yena e obligación negligenciada di su tata i mama."

Agnés a sacudí cabez. Es ta sin amor Leopold sá razoná.

—"¿ Ma si no ta nan culpa koe nan ta desgraciado?" él a puntrá coe viveza.

—"Anto suerte di e jioe ta doblemente deplorable; ma esai ta un excepción. Regla ta koe un hende por hací su mes pober ó ricoe, es ta gastando menos ó más di lo ke é ta gana. Caridad personal, perdiendo esai fo di bista, a causá caba muchoe maloe i p'esai ta un fortuna koe gobierno a toema encargo di cuida pobernan según reglanan fihá. Mayor parti di pobernan ta huerfanonan, koe ta moralmente asina relahá, koe nan ta preferá den nan ociosidad di speculá coe compasión di nan próhimo na lugar di bai trahá afin di nan bira ciudadanonan independiente."

—"Leo, Leo," Agnés dici poco poco i él a keda ta miréle duroe den cara.

—"¿ Bo ta comprendé mi bon?" Leopold a puntra, mientras él a manda jena su glas, lo ke Agnés a nengá

—"O, ciertamente," e Senjorita a contestá, "¿ ma Dios lo kier pa nos huzgá pobernan di tal manera, di tratá nan di tal modi?"

Leopold a hiza su schoudernan ariba en senjal di indiferencia.

E ta sigui.

de begrooting is hersteld, zal de regeering onderzoeken, welke belastingen zij eventueel zal opleggen.

Wat den Europeeschen vrede betreft, deze schijnt meer dan ooit verzekerd. De vraagstukken welke den vrede kunnen verstoren, zijn echter nog niet alle opgelost, en daarom hebben wij behoefte aan een sterk leger en eene krachtige vloot; wij zullen echter zorgen, dat de last niet te zwaar op de belastingschuldigen drukke.

Duitschland. — Het schijnt thans dat de epeditie van Dr. Peters in Afrika toch wel degelijk verongelukt is. In berichten althans uit Lamu wordt bevestigd dat de reiziger is gedood met nog een anderen Duitscher alsmede al de inlandsche leden der expeditie, met uitzondering van een vijftal pakkendragers. De moord zou hebben plaats gehad bij den vloed Tanoc, op acht dagen reizens van Demes Korkorro. De te Zanzibar gevestigde Duitschers blijven echter steeds ontkennen dat Dr. Peters gedood zou zijn en volgens de *Norddeutsche* heeft de Duitsche consul te Zanzibar de geloofswaardige verzekering ontvangen, dat de expeditie van Dr. Peters behouden is.

Van den anderen kant heeft het Berlijnsche Emin-comité door tusschenkomst van de firma Hansing te Zanzibar een bericht van Borcherts ontvangen, volgens hetwelk niet de Duitsche, maar de Engelsche expeditie door de Somalis vernietigd zou zijn, terwijl Dr. Peters met de zijnen goed en wel aan de oevers van de Kenia moet zitten. Dat bericht werd nog door een later telegram officieel bevestigd. Waar moet men zich nu aan houden?

Van Emin-Pasja is te Berlijn bij de maatschappij voor aardrijkskunde de eerste eigenhandige brief ontvangen. Het stuk is gedagteekend van 28 Augustus uit Ussanbiro aan de Victoria Nyanza. Van bijzonder belang is daarin de volgene zinsnede:

"Ik ben half blind. In mijn eigen provincie brak een militaire revolutie uit. Ten gevolge daarvan werden Jepson en ik te Dufili gevangen gehouden.

Intusschen verschenen de Mahdisten te Lado (ten zuiden van Khartoem aan den Witten Nijl onder 5 graden breedte en 32 graden lengte gelegen). Zij verwoestten en veroverden ons station Radjafs. Onze tegen hen uitgezonden officieren en soldaten werden verwond. Wij moesten naar Wadelai en Tungara marcheeren. De Mahdisten beproefden daarbij een aanval op Dufili en leden er een volslagen nederlaag, waarna ten slotte vereeniging en terugtocht met Stanley volgde...."

Die brief, die met onduidelijk schrift geschreven is, besluit met de woorden: "Ik zal beproeven verder te schrijven, maar mijn oogen...."

De conferentie tegen den slavenhandel heeft met algemeene stemmen eene verklaring goedgekeurd, volgens welke zij grensrelings- of gronsgebied-quaesties buiten hare bevoegdheid plaatst. Zij heeft eene commissie benoemd, welke de maatregelen beraamt tegen den slavenhandel ter zee. In die commissie hebben zitting de vertegenwoordigers van Duitschland, België, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Peru, Portugal, Turkije en Rusland.

Engeland. — Uit Rome wordt aan den *Univers* geseind:

„Men verzekert, dat de zending van den Engelschen generaal Simmons, die Zaterdag op het Vaticaan werd ontvangen, bestaat in het regelen der Malteesche quaestie en voorts in het verkrijgen der concessie, dat alle Engelsche Katholieke missiën in Afrika, bestaande en toekomstige, onder jurisdictie van den aartsbisschop van Malta worden gesteld.

„Op het eerste gezicht schijnt dit verlangen zeer billijk, maar sommigen vreezen, dat Engeland het primaatschap van kardinaal Lavigerie zoekt te verminderen of zelfs te niet doen. Deze manoeuvre, waarachter de regeeringen der triple alliantie en van België zouden verborgen zijn (??), zou een zwaren slag aan Frankrijk's invloed in Afrika, in Azië en zelfs in het oosten toebrengen.

„Wat zekeren steun geeft aan dit bericht," meent de correspondent die er zelf bijvoegt, het slechts onder reserve op te nemen, „is het welwillend zwijgen der officieuze Italiaansche pers, die in ieder ander geval luide geprotesteerd zou hebben en geklaagd over het herstel der betrekkingen tusschen Engeland en het Vaticaan."

De *Temps* meldt, dat generaal Simmons op de audientie verklaard heeft, dat zijne zending zich verre buiten de Maltezer-quaestie uitstrekte, en de koningin een hoogen dunk had van de grootheid van geest van Paus Leo. De Paus heeft hierop met eene lofspraak op de koningin en haren gezant geantwoord, zonder eenige zinspeling te maken.

Volgens het *Journal des Débats* heeft Sir Simmon's missie een drieledig doel: de vorming van een aartsbisdom Malta, waaronder Egypte zou ressorteeren; de teruggave van de goederen der Maltezer ridderorde; het aanbieden aan den Paus van de burgerlijke souvereiniteit over Malta, waarvan de Engelschen het militair gezag slechts zouden behouden.

Slechts onder de grootste reserve nemen wij deze berichten over.

Belgie. — Mgr. Brincat de gezant van Kardinaal Lavigerie bevindt zich te Brussel by de Conferentie der Mogendheden tot wering der slavernij.

Reeds heeft de prelaat langdurige bijeenkomsten gehad met verscheidene leden, o. a. met de Portugeezen, schrijft de steeds uitnemend ingelichte Brusselsche correspondent van het *Hbl. v. Antw.* die ook thans weder blijk geeft, in betrekking te staan met verschillende afgevaardigden ter conferentie.

„Heden heeft hij [Mgr. Brincat] van den Zondag gebruik gemaakt om naar Keulen te reizen, waar het anti-slavernijwerk eene bewonderenswaardige uitbreiding heeft genomen, gaat de correspondent voort.

„Het is schoon, te zien, hoe Franschen en Duitschers, op politiek terrein zoo verdeeld, verbroederen en zich vereenigen op het terrein der liefdadigheid.

„Het bewerken van dergelijke toenaderingen is de triomf der Kerk.

„Ik blijf vast gelooven, dat het congres zich grootelijks zou vereerd hebben, door den nuntius van den Paus te roepen, om de beraadslagingen voor te zitten.

„Onaangezien de hooge welvoegelijkheid, die zulks vereischte, was dit het doeltreffendste middel om alle oneenigheid, die zou kunnen outstaan, te vermijden, evenals alle wedijvering van eigenbelang.

„De Paus, in den persoon van Zijnen vertegenwoordiger, zou daar geweest zijn wat hij overal is, de vredestichter bij uitnemendheid.

„En ik mag er bijvoegen dat de zienswijze, welke ik hier uitdruk, door meer dan een der leden van deze internationale vergadering gedeeld wordt."

Rusland.—De *Nowoje Wremja* verneemt, dat prins Bismarck met graaf Kalnoky is overeengekomen, dat Duitschland en Oostenrijk een tarief-oorlog tegen Frankrijk zullen beginnen, indien de Fransche regeering in 1892 bezwaar maakt, om het handelstractaat met Duitschland te hernieuwen.

Is hier van eene sterke spanning sprake, twee andere berichten melden, dat er onderhandsche overeenkomsten tusschen verschillende landen gevoerd worden. Zoo weet *Daily News* te berichten, dat er in ambtelijke kringen te Odessa geruchten loopen, als zouden er geheime onderhandelingen tusschen Rusland en Turkije geopend zijn in zake Armenië, hetwelk de Porte gedeeltelijk zou afstaan, tegen zekere waarborgen en tegen kwijtschelding van wat zij nog verschuldigd is wegens de oorlogsschatting.

Het andere bericht loopt over eene geheime overeenkomst, die tusschen de leden van den drievoudigen bond in zake het Balkan-vraagstuk zou gesloten zijn op aandrang van prins Bismarck, die daarover met den Czaar van gedachten heeft gewisseld. Oostenrijk zou Trente met Italiaansch Tyrol aan Italië afstaan en daarvoor Bosnië en de Herzegowina definitief mogen annexeeren, mits het prins Ferdinand van Bulgarije tevens opofferde aan Rusland, dat de vrije hand in dit vorstendom zou krijgen.

Deze geruchten zijn echter zoo stellig mogelijk tegengesproken door prins Ferdinand zelven, die, ter gelegenheid van den verjaardag der overwinningen van Slivnitza op de Serviërs, een toespraak hield, waarbij hij die geruchten bestempelde, als alleen ten doel hebbende, verdeeldheid te zaaien onder het Bulgaarsche volk. De keizer van Oostenrijk, die eene vleiende lofspraak op Bulgarije hield, vervolgde hij, is niet van meening veranderd, evenmin als zijne regeering, en Duitschland hecht te veel aan de vriendschap van dien monarch, om zich tot zulke combinatiën te leenen. De Bulgaren, eindigde de vorst, zullen al hunne pogingen aanwenden, om de sympathie der groote mogendheden te verdienen, maar geen enkele concessie doen, als de Bulgaarsche onafhankelijkheid in het spel is.

Afrika.— Op het oogenblik, dat het anti-slavernij-congres te Brussel zitting heeft, en alles in het werk stelt om den slavenhandel tegen te gaan, is het niet van belang ontbloot, kennis te nemen van een rapport van den Franschen consul te Magador, dat de aankomst te Marokko mededeelt van een karavaan, uit Tomboktoe vertrokken.

Deze karavaan was in drie afdeelingen gesplitst, waarvan de laatste, bestaande uit 158 kameelen, met verschillende waren bevracht, 500 slaven telde, van welke 350 jonge meisjes van 10 tot 16 jaar. Deze laatsten leveren het meest op, want de mannen worden worden verkocht van 75 à 140 gulden, de vrouwen echter zijn van 100 tot 1500 gulden en soms zelfs 2000 gulden waard.

— Sedert Europa op zich genomen heeft het "zwarte werelddeel" te beschaven, zijn de ongelukkige nakomelingen van Cham door toedoen van het beschaafde Europa, in een slavernij gedompeld, veel verderfelijker dan de lichamelijke; wij bedoelen den alcohol.

Een protestantsch redenaar zeide het in een openbare vergadering te Londen: "Wanneer wij onze missionarissen naar Afrika zenden, geven wij hun *een bijbel in de eene en een flesch jenever in de andere hand*. Zoo voeren ook onze stoombooten naast de nuttige producten onzer nijverheid vaten brandewijn en jenever en zelfs geweren en kruit naar Afrika. En meen niet, dat het verbruik der sterke dranken van weinig beteekenis is, de cijfers zijn daar om te bewijzen. Engeland, Duitschland Portugal en de Ver. Staten hebben in een jaar tijds voor ruim 10 millioen gulden aan alcohol naar Afrika uitgevoerd. Alle onderzoekers, missionarissen en geneesheeren zijn het er over eens, dat het verbruik van sterke dranken op onrustbarende wijze toeneemt, en gevoegd bij het verschroeiende klimaat, de verderfelijkste gevolgen na zich sleept. Is het eveneens niet vernederend, dat er inboorlingen zijn, die zeggen: liever Mohammedaansch dan christen, daar de Turksche godsdienst het verbruik der sterke dranken verbiedt."

Reeds twee jaren geleden heeft zich te Londen, onder de leiding van den hertog van den Westminster, een internationaal Comité gevormd, om den invoer van sterken drank te bestrijden. Dit comité, dat verstakkingen heeft in alle landen, die met Afrika in betrekking staan, heeft besloten een memorie te richten aan de te Brussel vergaderde conferentie over de slavernij en een diputatie is aan den koning der Belgen gezonden, om zijn ondersteuning in te roepen.

Brazilie. — De republiek der Vereenigde Staten van Brazilië mag thans voorgoed gevestigd heeten. Volgens een telegram van de nationale bank, gedagteekend uit Rio Janeiro van Vrijdag, 22 Nov. hebben alle provinciën zonder verzet zich bij de republikeinsche regeering aangesloten. De provinciale besturen zijn spoedig georganiseerd en de constitueerende Kamer zal, zoodra tot de voornaamste hervormingen besloten zal zijn, bijeengeroepen worden. Alles gaat goed, verzekert de telegraaf, die men trouwens kan laten zeggen wat men wil.

De gezant der Vereenigde Staten van Noord-Amerika te Rio Janeiro blijft in vriendschappelijke betrekking tot de voorloopige regeering, maar over de erkenning door de Vereenigde Staten is nog niet beslist. De Argentijnsche republiek daarentegen en Uruguay hebben de nieuwe Braziliaansche republiek erkend.

In de onlangs gehouden zitting van het Amerikaansche statencongres, welke door de Braziliaansche gedelegeerden officieel werd bijgewoond, heeft de afgevaardigde van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika een motie voorgesteld, ter verwelkoming van Brazilië als de jongste zusterrepubliek. Deze motie lokte een krachtig verzet uit. Slechts Uruguay en San Salvador steunden haar, zoodat zij ten slotte verworpen werd.

De staten van Zuid-Amerika en van Middel-Amerika noodigen honderd nader aan te wijzen burgers van de Unie uit tot een onderzoekingsreis in die staten. Voor dit nieuwerwetsche reisgezelschap zou een stoomboot worden beschikbaar gesteld, op welke men het eerst Mexico, Middel-Amerika, Colombia, Venezuela en West-Indië, daarna Brazilië en de Argentijnsche republiek en vervolgens de westkust van Zuid-Amerika zou bezoeken.

Van Dom Pedro verneemt men niets meer; doch het is interresant te zien hoe zelfs de meest republikeinsche bladen niets dan lof over hebben voor den onttroonden vorst en het land van ondankbaarheid beschuldigen jegens den man, die een halve eeuw niets dan het welzijn van Brazilië beoogd heeft.

"Indien eenig vorst" — zegt het *Jornal de Noticias*—" altijd getracht heeft een groot land gelukkig te maken, dan is het Dom Pedro. Zijne rechtschapenheid, eerlijkheid en goedheid zijn zoo bewonderenswaardig, dat zij zelven, die hem thans verjagen, niet nalaten kunnen eerbiedig het hoofd te buigen voor de deugden, welke een schitterende aureool vormen om de slapen van den onttroonden keizer."

"Het is een abdicatie, waartoe de keizer door de bajonetten gedwongen werd"—zegt het *Jornal da Manha* — "en zij hebben zijn dood niet afgewacht om zijne nalatenschap onder elkander te verdeelen.

"Ziedaar nu het loon voor zoovele diensten gedurende een halve eeuw aan zijn land bewezen, welks geluk hij heeft trachten te verzekeren en op welks dankbaarheid hij recht had."

Een onverzoenlijk republikeinsch blad *El Seculo* stelt den keizer verantwoordelijk voor het gebeurde. Het zegt vervolgens: "Door zijne zucht om voor ieder *democraat* te schijnen was de keizer toegankelijk en gemeenzaam en stond op goeden voet met dezelfde personen, die de Staatsinstellingen door hem vertegenwoordigd, bestreden.

Overigens gaat alles voor het oogenblik zeer goed; de republiek der Vereenigde Staten van Brazilië met hare vlag met groene en gouden banen en gouden sterren, ook op een blauw veld (naar men zegt te New-York gemaakt), is officieel afgekondigd; deze republiek zal bestaan uit 29 Bondstaten met Rio-Janeiro als hoofdstad, alles behoudens de veranderingen, welke het land later daarin zal brengen. Het garnizoen van Rio-Janeiro heeft de beweging met te meer geestdrift bevorderd, omdat generaal Fonseca aan officieren en soldaten verhooging van soldij had toegezegd als het keizerrijk verdween.

Z. Amerika.— In Uruguay is eene ministerieële crisis uitgebarsten. Het geheele kabinet heeft zijn ontslag ingediend, en de directeuren der departementen zijn thans met de voorloopige leiding der staatszaken belast. De crisis heeft haar oorzaak, zoo melden de depêches, in een conflict tusschen den president der Republiek en een der ministers.

NOTICIANAN DI CABEL.

Londres, Dic. 21.— Tin un suscrición habri na bolsa coe obheto di recohé 100.000 libra esterlina pa hací Stanley un regalo.

E espíritu proteccionista koe ta bira más i más fuerte na Francia, ta preocupando opinión pública. Segun rumornan koe ta circulá, nan a arrestá dos empleado di arsenal di Woolwich, pa motiboe koe nan a doena algun informe tocanti e polboe, koe ta cendé sin huma.

Bruselas.— Delegadonan di nacionnan europea n'e Congreso contra esclavitud ta dispuesto pa toema medida militar na Africa, afin di contrarestá tráfico di catiboe.

Rio-Janeiro.—Nan ta kere koe e ex-ministro Saldanha Marino lo ta nombrá president di República.

Berlin.— Bismarck a doena den un conversación di conoce su opinion tocanti e unión aduanera, k'e Congreso pan-americano ta proyectá; el ta keré k'e unión ayi lo no toema lugar, pasobra e nacionnan agrícola di América di Sur ta obligá di coemprá mercancia na prijs barato, koe mercadonan europeo ta ofrecé nan.

París.— Tribunal di Seine a nengá e Compania di mina di Rio Tinto e indemnización k'el tabata reclamá dje sociedad di metalnan.

Freycinet a manda un circular bai suplicá toer courantnan di no doena ningun noticia riba e obranan koe nan ta trabando pa defendé fronterai fortinan.

Paris.— Dic 22. Un diputación a anunciá Mr. Spuller koe lo tin un interpelación hací na gobierno riba e tratoe koe piscadonan francés a recibi na New-Foundland. E ministro a contestá koe tin negociacionnan habri coe Inglaterra, riba e asunto ayí.

A fin di explotá minanan di koper, nan ta sigurá koe lo nan formá un Sociedad franco-belga pa poné un ferrocarril na Congo.

Secretario di Estado na departamento di Colonianan a proponé algun reforma den tarifanan di aduana na Indo-china.

Viena.— Nan ta bisa k'é hendenan di Creta k'a bai refugia na Atenas, no ta keré k'e reformanan koe Sultán a acordá ta suficiente i nan ta considerá como un ultrahe di poné rentenan dje isla den mano di turconan.

Londres.— John Morley, ex-ministro liberal, a hací un discurso bisando koe pronto liberalnan lo bini na mando. El ta prinunti reforma den elección, rebaha di gastonan público i reorganización di ehercito.

Madrid.— Toer Cámaranan di Comercio di Spanja a mandá diputación cerca gabinete pa pidi di kitá e lei riba impuestonan industrial.

Paris.— Dic : 25 Cámara di Diputadonan a kita e derechonan diferencial pa Francia. Duranto debatenan Crispi a bisa koe Italia no ta desea di establecé un tarifa enemiga, aunké el no ta confia koe Francia lo tratéle di mes modi.

Madrid.— Sesión di Cámaranan lo cerá dia 23 pa bolbé habri despues di promer di Enero. Nan ta bisa koe lo tin algún cambio den gabinete.

Londres.— Marques di Salisbury a pidi gobierno di Portugal di bolbé establecé na Africa e *statu quo* (estado di cos) koe tabatá existi promer k'e operacionnan di Mayor Serpantino.

O'Brien ta poné na libertad.

Viena.— Oposición contra Tisza, gefe di gabinete húngaro, ta continua coe muchoe energia. Den un carta el a manifesta emperador koe lo é desea di abandona su puesto si acaso oposición ta asina fuerte pa por establecé un gobierno aceptable na Hungría.

Nan ta anuncia di Constantinopla koe Sultán a impedí envio di courantnan griego pa correo.

Emperatriz Isabel ta mucho mehor: doctornan ta anuncia koe ya no tin temor di locura. Su Magestad lo recorré Mediteraneo durante invierno.

VERSCHEIDENHEDEN.

In Engeland kan men tegenwoordig tegen diefstal verzekering sluiten.

Men betaald een zeer geringe premie en kan zonder vrees voor verlies uitgaan en zijn huis alleen achterlaten. Ook kan men rustig te bed blijven liggen in een afgesloten kamer. Stelen de dieven het overige gedeelte van het huis ledig, de schade wordt vergoed.

De nieuwe toepassing van de verzekering moet zeer aangenaam zijn én voor de eigenaars én voor de dieven.

— De duurste volksvertegenwoordiging ter wereld bezit, volgensde *Kolnische Ztg.*, het parlementair geregeerde Frankrijk. Naar de laatste berichten van de commissie tot verificatie der uitgaven voor de Kamers kosten Senaat en Kamer samen het Land de som van 12,145,058 frank, (de Duitsche Rijksdag vordert nog geen half millioen). Iedere afgevaardigde trekt een inkomen van 9000 frank, de president bovendien nog 72,000. Het dienstdoend personeel telt 243 leden (en kost 721,500 frank), alzoo een bediende ongeveer op elke twee afgevaardigden. Bovendien worden nog tamelijk aanzienlijke bedragen uitgekeerd voor bijzondere verrichtingen ten dienste der Kamer. Zoo kost bijv. het schoorsteenvegen 13,144 en het schoonhouden van „zekere gelegenheden 9420 frank. Een *destructeur des rats parlementaire*—parlementaire rattenvanger—krijgt jaarlijks 200 frank, een *raccomodeur des parapluis de M. le président*—iemand die voor de reparatie der parapluien van den president zorgt—neemt evenens zijn rang onder de gesalarieerden in. De secretarissen der verschillende commissien kosten 64,000 frank, en onder de rubriek „verschillende diensten" komen bovendien nog 28,980 frank voor — bijv. 800 frank voor de echtgenooten der portiers. Komt een afgevaardigde te sterven, dan ontvangt diens weduwe 1200 frank ; op de begrooting van 1888 waren tot dat doel 8400 frank uitgetrokken ; voor geneeskundige hulp was 11,412 75 frank uitgetrokken. Aan schrijfgereedschap wordt 55,000 frank besteed, voor couranten 25,960 frank. De verwarmingskosten bedragen 44,500 frank ; de helft ervan komt alleen ten president ten goede (of die man ook kouwelijk zijn mag!). Voor lucifers werd 1798.30 frank uitgegeven, aan licht werd 109,000 frank verteerd ; de restauratie kwam het Land op 35,184.17 frank te staan. 111 Personen van het dienstdoend personeel wonen in het paleis Bourbon zelf, de overige 132 wonen daarbuiten en vorderden aan tegemoetkoming voor huishuur 31,402 frank. Voor borstels en sponsen werden 5474 frank en voor zeep, *eau de Cologne* en dergelijken 1522 frank genoteerd. De Fransche vertegenwoordigers schijnen nogal eens hun toilet te moeten maken!

— Den laatsten dag werd de Parijsche tentoonstelling door 400 à 450,000 personen bezocht. Op een oogenblik ontstond er een zoo ernstig gedrang, dat vrouwen en kinderen gewond raakten. Volgens de *Figaro* zijn er 32 gekwetst, waarvan 7 kinderen gebroken armen bekwamen. Bovendien zijn een aantal kinderen verloren geraakt. Ook de president der Republiek wilde de tentoonstelling voor 't laatst nog eens bezoeken ; hij werd bij zijn komst met gejuich begroet, maar ziende, dat hij toch niet door de menigte kon komen, keerde hij terug. Om 7 uur 's avonds was op het terrein geen eten meer te bekomen : zelfs al het brood was verkocht.

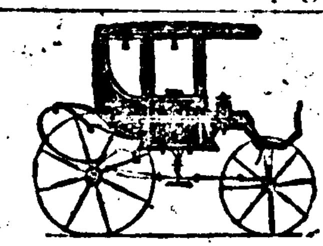
De thans gesloten wereldtentoonstelling is in het geheel bezocht door ongeveer 25.500,000 betalende personen.

Het aantal bezoekers der hoofdstad, die in de hôtels logeerden — de anderen blijven buiten de berekening — is 6¼ millioen geweest ; 5 millioen Franschen en 1½ millioen buitenlanders. Men rekent, dat die er gezamenlijk 1250 millioen francs hebben uitgegeven.

Van de ontzaglijke hoeveelheden levensmiddelen, welke te Parijs verbruikt zijn gedurende de 186 dagen van den duur der tentoonstelling, kan men zich eenig denkbeeld vormen, als men weet dat er 180.550,000 KG. brood werden opgegeten en dat er dagelijks 102,780 KG. ossenvleesch 121,533 KG. kalfs, 97,629 KG. schapen-, 69,687 KG. varkens- en 12,752 KG. paarden-, of ezelsvleesch werd verbruikt.

Het Kanaal tusschen Frankrijk en Engeland in een luchtballon oversteken is altijd als een kunststuk beschouwd geworden. De Engelsche generaal Brine, die tot de luchtscheepvaarders behoort, welke dit gedaan hebben, gaat nog iets anders ondernemen.

Hij wil in een luchtballon van Europa naar Afrika reizen, daar hij door het ministerie van Oorlog belast is om te Gibraltar de luchtstroomen te gaan bepalen, welke in die straat het meest voorkomen. Hij is met twee leden van het luchtvaartgenootschap te Londen en twee ballons met een inhoud van 30 en 40.000 kub. voet vertrokken, en zijn voornemen is, den overtocht van Europa naar het zwarte werelddeel te doen. Men hecht groote wetenschappelijke waarde aan deze poging.

RIJTUIGMAKERIJ.

Door samenwerking van verschillende leden der St.-Joseph Gezellen-Vereeniging is de Smederij en Timmermanswinkel „ La Union" Scharloo tegenover het woonhuis van den Heer A. Marchena in staat voor billijken prijs rijtuigen te herstellen, te overtrekken en te schilderen. Ook zijn zij in de gelegenheid binnen korten tijd geheel nieuwe rijtuigen te leveren met tuig, kussens, enz.

ACEITE PARA ALUMBRADO

LUZ DIAMANTE,

De La Fabrica

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK

LIBRE DE EXPLOSION, HUMO Y MAL OLOR.

170 Grados de Farenheit.

Este aceite está fabricado por una redestilacion especial, exclusivamente para el uso domestico y muy particularmente donde hay niños. Es cristalino como el agua destilada. Su luz es clara, brillante y sin olor.

ES TAN COMPLETAMENTE SEGURO

que si la lámpara se quiebra por casualidad, la llama quedará extinguida en el acto. Está envasado en la misma forma que el kerosene corriente teniendo las latas un sifon de Patento que permite llenar las lámparas con la misma lata, sin derrames de ninguna especie. Las mismas lámparas en uso en la actualidad sirven para la Luz Diamante, limpiándolas y poniendo mechas nuevas que no esten saturádas con otra clase de kerosene.

Tambien envasamos la Luz Diamante en latas de 1 y 2 galones espresamente para el uso de familias.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL y MEDICINAL

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquíticos, Humores, Erupciones de la cútis, Personas débiles, Pérdidas blancas**, etc. El *aceite de bacalao de HOGG* es el mas abundante en materia de *bases activas.*

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. Exíjase en la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO : HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las farmacias.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA Catarros, Opresiones, y las NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los se curan al instante con las Pildoras anti-neurálgicas del Dr. CRONIER.

TUBOS - LAVASSEUR Exijir el Sello de la Garantia de la Union de los Fabricantes

París: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *à contant* te koop aan :

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smee- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositie-buizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar.

Vaatjes loodwit in olie, droog loodwit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch, Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichten, maten voor natte en droege waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sorteering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

“COLEGIO STO. TOMAS.”

PARA ALUMNOS INTERNOS,

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO. OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE CURAZAO.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT & HIJOS, Curazao.